

МЯДЗВЕЖАЯ ПАСЛУГА

Гомельскі гарком у сваёй паставе ад 1 кастрычніка 1936 года абавязвае партыйныя арганізацыі абмеркаваць пільмы ЦК ВКП(б) ад 29 верасня «Аб аднаўленні прыёму новых членаў у ВКП(б)» на шырокіх адкрытых партыйных сходках. Газета «Палеская праўда», выданыячы волю гаркома, з нумараў 1 і 2 публікавала тым партыйныя арганізацыі, на сходах якіх на тых ці іншых прычынах было мала беспартыйных.

Гэты скажэнні паставы партыі адзначаны і асуджаны рашэннем ЦК ВКП(б) ад 21 кастрычніка.

Газета «Рабочий», змазаўшы грубыя памылкі гомельскага гаркома, натуральна, не здзейсніла палітычна партыйнай работы і правільнага разумення партыйных дэкретаў аб аднаўленні прыёму ў партыю. Такім чынам газета аказала гомельскай партыйнай арганізацыі мядзевую паслугу.

Гэта «паслуга», як відаць, прышлася на смаку гаркому, бо ў праўдзінным выпадку ён ужо даўно даў бы адпор спробе газеты «Рабочий» змазаць сутнасць памылак гомельскага гаркома.

РАХУНАК СПАЖЫўЦА

Сотні пакунікоў наведваюць штодзёна дзіцячы ўнівермаг Менпрамгандля на вул. Ленінскай і пляцу Волі. Многія з іх кожны раз выносяць з яго незадаволеныя, атрыманы замест патрэбнага ім тавару роўнадушны алкас прадаўца:

— Нима.
Чаму няма? Такага пташкіна не залас прадаўцу: ён пачынае гэта за празмерную цікаўнасць і дакучлівасць.

Але вось пакунікі прышлі ў магазін не за таварам, а спецыяльна за алкасам на пытанне — «чаму няма тавараў?» 20 кастрычніка ўнівермаг склікаў канферэнцыю сваіх пакунікоў. Можна было спадзевацца, што дырэктар ўнівермага тав. Венгрынская і нам. дырэктар Менпрамгандля тав. Мухін і яна скажучы чаму няма тавараў і якіх мейм прымаюць для пашырэння асартыменту.

Дарэмна алкас чакалі гэтага пакунікі. З хваляў тав. Венгрынская і яна маглі толькі даведацца шмат разоў, што ў магазіне няма дзіцячых коўдраў, валенкаў, панчохаў, трыкажаў і т. д. Спажыўца запэўнялі, што ўнівермаг і Менпрамгандля тут ні пры чым, што віна падае выключна на прамысловасць, якая не вырабляе патрэбнага дзіцячага асартыменту.

Але пераказаным абнавачваннем кіраўніцтва магазіна і Менпрамгандля прагучэлі выступленні пакунікоў. Універмаг сам не змагаецца за шырокі асартымент тавару, не працягвае ніякі ініцыятывы.

— Я штодзёна бываю ў гэтым магазіне. — кажа пакунік тав. Геліна, і толькі таму, што майму дзіцяці 2 гады, а не 5. Для аднаго дзіцяці ўнівермаг фарту ў магазіне ніякіх тавараў няма. Мне прыходзіцца часта купляць рэчы вялікага памеру і пераплаціць на меншы.

Атрымліваецца гэта таму, што пры заключэнні дагавору з прамысловасцю на выраб дзіцячага асартыменту ўнівермаг і Менпрамгандля паказваюць толькі колькасць, а не запісваюць катэгорыі: столькі скажам, абутку треба зрабіць на 1 год, столькі на 2, на 3 гады і т. д.

Работнікі ўнівермага не змагаюцца на сапраўдны і за якасць прадукцыі. Пакуніку прапаноўць, напрыклад, дзіцячую сумку з крэпаванага і высокакачэсна тавар. Але паглядзець на гэту сумку страшна: з аднаго месца шарыя, з другога — чорная. Гэта-ж сапраўдны брак!

Або робяць аksamітае плашце з

заметку пад акалоўкам «Гомельскі гарком выпраўдае памылкі партарганізацыі», дзе скажэнне гомельскім гарком аб аднаўленні прыёму новых членаў у ВКП(б) распісываецца толькі, як «сметачны указання» гаркома партыі.

Газета «Рабочий», змазаўшы грубыя памылкі гомельскага гаркома, натуральна, не здзейсніла палітычна партыйнай работы і правільнага разумення партыйных дэкретаў аб аднаўленні прыёму ў партыю. Такім чынам газета аказала гомельскай партыйнай арганізацыі мядзевую паслугу.

Гэта «паслуга», як відаць, прышлася на смаку гаркому, бо ў праўдзінным выпадку ён ужо даўно даў бы адпор спробе газеты «Рабочий» змазаць сутнасць памылак гомельскага гаркома.

Пакуніца тав. Кауфман расказавае:

— Я купіла сабе дзіцячы жожа за 130 руб. і яшчэ рад рэчаў. Потым хацела купіць некалькі пільнак і распашонак. Але ў магазіне мне прапанаваў толькі пільны камплект пільнак за 80 руб. Колькі я ні прасіла даць мне частку, а не пільны камплект, нічога не атрымалася. «У нас іншакі не прададзена» — катэгорычна заявіў прадавец.

Папрабуеце знайсці ў магазіне дзіцячыя шарыяны рэўтыкі, каасімпончы 27 памеру, чаравічкі для дзіцячых — гэтага амаль ніколі няма. Пацкі вельмі дарагія і нізкія якасці.

Тав. Венгрынская хвалілася, што за апошні час няма скаж за боку пакунікоў. Але вось перад намі кіла скажы. Чытаем:

«Чаму ў вас няма добрых прыгожых тавараў? У вашых-ж тавараў сапраўды аляваць нашых савецкіх дзіцячых».

Гэта тав. Венгрынская не лічыць за скажы. Скажы для яе маюць з'яўляцца толькі ўказанні на дрэнную работу прадаўцоў, грубасць, няўважлівасць.

З выступленняў прадстаўнікоў Менпрамгандля і горунагандля выявілася, што ўнівермаг не клоціцца аб забеспячэнні магазіна патрэбным асартыментам. Заяўкі на патрэбны асартымент не даюцца, пошты спажыўцоў не ўлічваюцца. У выбравочны тавару магазін спадзевацца на базу Менпрамгандля, сам-жа гэтым не займаецца.

Пакунік тав. Парошчык зусім правільна выказаў думку ўсім удзельнікам канферэнцыі:

— Атрымліваецца ўражанне, — сказаў ён, — нібы нас склікалі для таго, каб наведваць чаго няма ў магазіне. Але гэта мы самі добра ведаем. Нас нікавіч, калі будзь тавары ў магазіне. Мы ведаем, што справа не ў недахопе тавараў у Менску, а ў наўменні гандлёвых арганізацый павяліча арганізаваць работу.

Рахунак, які праўдзінны пакунік, універмаг абавязан аплаціць. С. ГАЛКІН.

Ігнаруюцца наказы выбаршчынай

У Мазырскім гаровеце вам можа паказаць бэаіць палка. На кожнай з іх вывешчана вялікімі літарамі «Справа з пратаколамі... секцыі пры Мазырскім гаровеце». Але заглянеце ў гэтыя пацкі, і вы ва многіх з іх больш аднаго кавалку паперы не ўбачыце. Большасць секцыяў гаровеца не збіралася.

Усіх секцыяў пры гаровеце з'яўляюцца больш-менш з'яўляюцца толькі дзе — транспартная і фінансавая. Астатнія існуюць толькі на паперы. Удзельнікі прышодду, гандлёвую секцыю. У 1935 годзе яна збіралася ўсяго тры разы, ты і то займаўся не тым, чым патрэба ёй займацца.

Секцыя аховы адукацыі, узначальваемая членам прэзідыума гаровеца — урачом Іаэфсонам, нічога не рабіла. Пра культурна-асветную секцыю і гаварыць не прыходзіцца. У гэтым годзе яна яшчэ зусім не збіралася і не праводзіла ніякай работы.

Яшчэ горшае становіцца работы дэпутатскіх груп гаровеца. Калі лічыць на працягу года, якія таксама з'яўляюцца гаровецам на кожную групу, то іх павінна быць 18. Але колькі іх сапраўды ёсць на працягу года і ўстаноўках гарода — дакладна ў гаровеце нічога сказаць не можа. Больш таго, у гаровеце нават не ведаюць, колькі ў іх ёсць зараз дэ-

путатаў. Выбрана было 212. За гэты час шмат дэпутатаў з гарода выбыла, але колькі і з якой выбарчай ўчастка — пра гэта вы ў гаровеце не ведаецеся.

Аб тым, як «прапуюць» дэпутатскія групы, можа сведчыць факт фармальнага пацходу да работы старшын дэпутатскіх груп райаддзела сувязі тав. Чаркасава. З'яўляюцца адначасова старшынёй палкачкова. Чаркасаў часта пасылае ў гаровеце копіі пратаколаў іх дзейнасці або дэпутатскіх груп. А ў гаровеце пашываюць іх да справы і лічыць, што дэпутатскія групы сувязі працуюць лепш за ўсіх. На самой-жа справе яна нічога не робіць.

Чым усё гэта тлумачыцца? Перш за ўсё тым, што прэзідыум гаровеца зусім не кіруе арганізацыяй работай. Яшчэ не было выпадку, каб на пасіджэнні прэзідыума заслухоўвалася справа старашины якой-небудзь секцыі або дэпутатскіх груп. Да жніўня 1936 года ў гаровеце налічылі нічога не займаўся работай дэпутатскіх груп. У жніўні інструктарам да арганізацыі работ прызначаны быў тав. Дзікан. Але ён усё яшчэ «уважліва» і курс справы, таму ў арганізацыі работ пачаў толькі ніякага адукацыі.

А чаго можна чакаць ад такога

гаровеца ў галіне выканання наказав выбаршчынай? У часе справяднага кампаніі мінулага года было адзначана, што пазымы, дадзеныя дэпутатам гаровеца пры выбарах, не выкананы нават і паловаю.

Члены прэзідыума гаровеца абмялі тады выбаршчынай, што ў 1936 годзе ўсе наказы будучы поўнасьцю выкананы. Аднак гэта абяцанне засталася голым дэкларацыяй.

Выбаршчынай завода «Шоў» унеслі ў наказ рад істотных пунктаў: аэляцілі і радыёфікацыя, рабочыя дасяжы, пабудавань там невялікую лавіну, бо ў гародзку хадзіць вельмі далека, акрыць агульнаадукацыйную вытворную школу, крану, арганізаваць пераправу рабочых праз Прыпяць лодкамі «Асвода». Ні адзін з гэтых пунктаў гаровецам не выкананы.

Выбаршчынай фабрыкі «Профінтэр» не раз унеслі ў наказ пункт аб забаронах пільнаўраўскай выдзі, па якой вышэй і ўнесены нехта праехаць, але і гэты пункт не ажыццяўлены.

Можна было-б прывесці яшчэ пэлы рад фактаў, якія сведчаць аб ігнараванні Мазырскім гаровецам наказав выбаршчынай, але хопіць і гэтых, каб даказаць бяздзейнасць гаровеца.

Р. ФРАЛОУ.

ПРАЦОўНЫ ўЗДЫМ КАЛГАСНЫХ МАС

Падрыхтоўка да з'ездаў Саветаў абмеркавання працую сталеіскай Канстэтуцыі па Дубровенскаму раёну выклікалі новыя неабходны працоўны ўздым калгасных мас. 3 кастрычніка днём павялічыліся лічбы стаханавцаў. Усё новае і новае перамогі завязваюцца на ільновароўцы.

Калгасніца сельгасарцелі «Ленінскі шлях», Савіньскага сельгасарцелі, тав. Кімежына апрацавала ўручэнне 25 кілограмаў ільновалакна. Аб гэтым хутка стала вядома ўсім калгаснікам раёна.

За Калгасніцкай пасадкай дэсяткі ільновароўшчыц. Вось, напрыклад, калгасніца сельгасарцелі

«Перамога», Пільвіцкага сельгасарцелі, тав. Раснона Марфа апрацавала за дзень ўручэнне на 30 кілограмаў, а тав. Чарыньска Проста норма вытворчых дзеля да 32 кілограмаў ільновалакна ў дзень. Кімежына Хоўра перапрацавала ўсё рэйныя рэкорды і вырабляе ў дзень па 37,5 кілограма валакна 16—18 нумараў.

У калгасе «Сталеіскі прыліў», Дабранскага сельгасарцелі, пасля абмеркавання працую сталеіскай Канстэтуцыі, ільновароўшчыцы Халіна Марыя і Нудная Аўгенія 3 кастрычніка перакрылі напарядны рэкорды, патрапілі на

10 гацін па 57,5 кілограма ільновалакна кожнай.

Ад аднаго стаханавца ў раёне калгасав пераходзіць на арганізацыі стаханавцаў звыш. На ініцыятыўнае звышняя стаханавца года зьявіўся, акое далаба ўраджаю 8—9 цэнтнераў ільновалакна з гектара, тав. Пашыньскай Матруны ў калгасе «Чырвоны баян», Дабранскага сельгасарцелі, арганізавана стаханавца зьявіўся на апрацоўцы ільновалакна. У вясню ўважліва зьявіўся жодкі калгас: Пашыньскай, Маняльскай, Паўлава і Гарыньскай. Кожная з іх змагаецца за тое, каб вырабляць у дзень не менш 50 кілограмаў валакна 16 — 18 нумараў.

М. П. БАРАШОУ.

АРГАНІЗАВАЦЬ ХЛЕБАЗАКУПКІ

Магутны ўздым стаханавцаўскага руху, сацыялістычнага спаробітва ў калгасе ВССР у барацьбе за высокі стацінскі ўраджай забяспечыў невялікі рост прадукцыі сельскай гаспадаркі.

1936 стаханавцаўскі рух з'яўляецца годам значнага павышэння ўраджайнасці калгасных палёў. Брыгада тав. Пільвакі (калгас «3 рашаючых», Сліваўскага сельгасарцелі, Чырвонаслабоцкага раёна) з гектара 25 цэнтнераў ачмяно, а калгас «Чырвоная ніва», Старчыцкага сельгасарцелі, таго-ж раёна, зьяла ўраджай шматніш 20 цэнтнераў з гектара. У калгасе «Кліч Леніна», Прудніцкага сельгасарцелі, Дрысенскага раёна, атрымліваюць на працягу года ў тры разы больш мінулага года. Такіх калгасав тэсцяць ў нашай арганізацыі сельгасарцелі.

У выніку гэтага ў калгасав і калгасінаў ствараюцца значныя лічбы хлеба, якія яны жадаюць прадаць дзяржаве.

Паставою ўрада спажыўкааперацыі дазволена прыступіць да закупкі хлеба ў калгасав, калгасінаў і аднаасобнікаў, якія выканалі ўсталяваныя планы хлебаздачы. Ускладзеная на сістэму спажыўкааперацыі работа па закупцы хлеба з'яўляецца важнейшай гаспадарчай-палітычнай задачай і абавязвае спажыўкааперацыю прывесці гэту работу ўнаарма. Для паспяховага правядзення хлебаздаккупкі неабходна шырока разгарнуць масавую работу сарох калгасінаў і аднаасобнікаў, арганізаваць сацыялістычнае спаробітва паміж раёнамі, сельца, калгасамі, калгаснікамі і асобнымі работнікамі сістэмы кааперацыі на большую колькасць закупленага хлеба.

Паставою партыі і ўрада калгасав, калгасінаў, якія прадаюць дзяржаве шматніш пашыраюцца хлебаздачы, атрымліваюць прамію-пабаўку, якая даходзіць да 100 проц. кошту шматніш, у залежнасці ад прадазенай колькасці зьяра.

Безумоўнаю выгодаю прамоку хлеба дзяржаве неабходна шырока

распашываць прадаўца хлеба. За вывучэння грошы ад прамоку хлеба дзяржаве калгасав, калгасінаў, трактарыстаў, камбайнаў і аднаасобнікаў могуць купіць сабе патрэбныя вытворчыя і спажывецкія тавары, напрыклад, аўтамабіны, вельшпеды, цыкі, жалеза кроўвелы, гаўтыковае баваўнянку, боты і чаравікі, сельгасмашыны, бензіны, аўтапаракрышкі з камерамі, гаспадарчыя пасуду, музычныя інструменты, пішчы і т. д.

Рад раёнаў, як Орша, Тураў, Узда, добра разгарнулі хлебаздаккупку. У гэтых раёнах жыва адукацыя на паставою партыі і ўрада аб лавозе закупак хлеба. На агульным сходах калгаснікі сельгасарцелі «Рассвет», Жлобінскага раёна, аднагалосна рашылі ў першы-ж дзень пачаць хлебаздаккупку прадаць дзяржаве 60 тон хлеба. Калгаснікі калгаса «Перамога», Чарнінскага сельгасарцелі, Чырвонаслабоцкага раёна, прадалі ўжо 30 тон хлеба.

Але побач з гэтым рад раёнаў, як Лагойск, Клічаў, Дзяржынск, Віцебск, Мясціслаў і іншыя, неадназначнаю гэта важнейшую палітычную кампанію і да гэтага часу яшчэ не разгарнулі работы па хлебаздаккупках. Тут не ўяснілі таго, што пашыраюць правядзенне хлебаздаккупкі залежыць ад большасці арганізацыйнасці, аператыўнасці мясцовых партыйных, сельгасі і кааперацыйных арганізацый.

Неабходна ў гэтым годзе максімальна павялічыць тавары хлебнага фонду да прадаўцоў хлеба. Траба арганізаваць хуткае працоўнае тавараў і прадаць іх у шырокім асяртыменты на ўсё галоўных дзелях сельска, а таскама крамах, якія хадзіцца ў пільтрах сельгасарцелі. Тавары хлебнага фонду павінны прадацца выключна прадаўцам хлеба. Таксама треба шырока пашыраць асяртымент і парадка прамоку тавараў, вывешчаны для актывізацыі хлебаздаккупкі.

А. СААНІН.
Старшыня Белкааперацыі.

Дадатковыя прыбыткі

ЖЛОБІН. На сход сабраліся не толькі члены праўдзінны, прышлі калгаснікі і калгасінаў. На пасіджэнні праўдзінны калгас «Рассвет» разглядалася пытанне, як павялічыць даход калгасінаў. Разам з раённай камісіяй па перагяду будзе праўдзінны і рэвізійная камісія ўважліва праглядзець прыход і выдаткі калгасав.

91 калейка прымае на працягу года мала. Пачалі шукаць дадатковыя крыніцы прыбыткаў. Пасля дэталёвага абгаварэння складзена бюджэты было ўсталявана, што прыбытковая частка калгасав можа быць павялічана на 60.000 руб.

Ад паловодства, лугаводства, гадорніцтва і саборніцтва было запрастэаваа атрымліваць прыбыткі 158787 руб., пры перагядзе бюджэта калгас атрымлівае 197587 руб. Прыбытак павялічыцца за лік прамоку сельгасаспадарчых прадуктаў.

Калгасам вызначыў прадаць тону насення калюшымі, за што атрымае 12170 руб. Таксама будзе зьяна дзяржаве 164 цэнтнера ільновалакна на 160 руб. за пільтнер і

57 цэнтнераў звыш плана на 1150 руб. за пільтнер. Такім чынам калгас атрымае 103.960 руб. замест вызначаных па каштарысу 58.610 р.

Апрача гэтага вызначана арганізаваць перапрацоўку 15.000 літраў малака на сыр і масла, 13.000 літраў малака будзе перапрацавана выключна на масла. Ад гэтага калгас атрымае прыбыткі ў 4 м. кварталя 26700 руб., замест вызначаных 13500 руб.

Раён не меркаваў пасылаць брыгаду на адшкодзіць, а зараз рашылі, што частку людзей і коней можна паслаць. Гэта даць калгасав не менш 6000 руб. прыбытку.

Пры падрабязным азнаямленні з адміністрацыйна-гаспадарчым выдаткам знойдзена, што гэтыя выдаткі можна зменшыць на 2000 руб.

На ўсе работы ў калгасе затрачана 142000 прадазена, а даход, які падлягае размеркаванню, выражасяна ў 188860 руб. Такім чынам, на працягу года калгас атрымае 1 руб. 33 кап. замест 91 калейкі, не гэта было вызначана праўдзіннем на ранейшаму каштарысу.

ЗУЕВІЧ.

ДЭВАЛЬВАЦЫЯ ФРАНКА І ФРАНЦУЗСКІ ФАШЫЗМ

У студзені гэтага года камуністычная партыя, партыя сацыялістаў і партыя рэвалюцыйна-сацыялістаў Францыі заключылі згоду і абукавалі праграму народнага фронту. Народны фронт, створаны па ініцыятыўе камуністаў, ставіў сабе за дачу барацьбу супроць реакцыі, фашызма, за абарону жыццёвага ўраўноў і демократычных правоў працоўных мас.

На выбарах у Францыі прымае 27 красавіка і 3 мая г. г. намент фронт атрымаў бязсумку перамогу над фашызмам. У выніку гэтага перамогі быў створан урад гэтага фронту, які ўзначальваў народнага фронту, які ўзначальваў Леан Блюм (кіраўнік французскай сацыялістычнай партыі).

Пашырыліся рэакцыяныя ўрады, урады Думэра — Флаяна, Давіла, Думэра, пакунікі жалючы спадчыну народнаму фронту. Колькасць беспартыйных дасягнула вялікіх размераў. Дэфіцыт дзяржаўнага бюджэта ўрабав з 8 мільярадаў 800 мільянаў франкаў у 1934 г. да 16 мільянаў франкаў у 1936 г. Дзяржаўная ашыраўда ў 1936 г. дзяржаўная ашыраўда павялічылася з 319 мільярадаў франкаў (у снежні 1934 г.) да 350 мільярадаў у час прыходу да кабінета Блюма да ўлады. За гэты час францускага банка зменшыліся з 83 мільярадаў 600 мільянаў франкаў (у маі 1934 г.) да 54 мільярадаў 500 мільянаў у жніўні 1936 г. Пляское эканамічнае становішча краіны яшчэ пагоршылася ў выніку масавага пераходу французскіх калгасав да гандлю. Французскі міністр фінансаў Венсан Орбодзь вы-

значыў суму каштоўнасцей, вывезеных за граніцу, у 25 мільярадаў франкаў. Апрача гэтага сумы са звышоту было ізята каля 35 мільярадаў франкаў, схаваных унутры краіны.

Урад народнага фронту неадкладна прыступіў да вырашэння рэду законапраектаў з мэтай упарадкавання дзяржаўных фінансаў і палітычнага жыцця ўраўноў працоўных мас. Хутка кабінет Блюма ўнёс у палату дэпутатаў прапанову аб рэарганізацыі французскага банка. Да 14 жніўня — калі было прынята рашэнне аб рэарганізацыі — французскім банкам кіраваў 6—7 будучых фінансавых магнатэў, так званыя рэгенты, трымаўшы адначасова ў сваіх руках кіраўніцтва 96 прыватных банкаў, прамысловымі і гандлёвым прадпрыемствамі. Па старых статах французскага банка з 41 тысячы акцыянераў права галасу мелі толькі 200 будучых акцыянераў. Вялікабольшасць акцыянераў, якія распараджаліся фінансамі Францыі, не разнісравярага непаслухання ёй ўрады. Гэта алігархія пачала жорстка атэпа і супроць кабінета Леона Блюма.

Асабліва жорстка стала барацьба фінансавых магнатэў пасля рашэння ўрада аб ўвядзенні калектывных дагавораў, 40-гадзінага рабочых дагавораў, аб прадастаўленні платных адпачынаў рабочым і служачым, аб нацыяналізацыі існай прамысловасці. Прадзёнае французскага банка акрыта пачало сабатаваць правядзенне фінансавых

мерапрыемстваў урада народнага фронту, акрыта іменувалася стварэнню фінансавых затрудненняў.

Кабінет Леона Блюма прыняў энергічны меры, каб злічыць сабатаж фінансавых алігархіаў. На часе французскага банка быў пастаўлены прызначаны ўрадам генеральным савец. Усім акцыянерам, незалежна ад колькасці акцый, было прадастаўлена аднолькавае права галасу. Але гэтыя меры — калі і даць вясельныя рэзультаты — былі неадэкватны для ўпарадкавання французскіх фінансаў.

Кабінет Блюма рашыў прысці да энергічных мерапрыемстваў. 26 верасня г. г. быў абвешчаны ўрады дэкрэт аб дэвальвацыі франка. Адначасова была абвешчана афіцыйная дэкларацыя аб вяртання згоды паміж Францыяй, Англіяй і Злучанымі Штатамі Амерыкі. Па гэты згоды англііскі і амерыканскі ўрады абавязаліся падтрымаць новы курс франка. Міністр фінансаў Злучаных Штатаў Моргану нават заявіў, што, у выпадку неабходнасці, ён для гэтай мэты выкарыстае амерыканскія стабілізацыйны фонд у 2 мільярд долараў.

Дэкрэт аб дэвальвацыі знізіў курс французскага франка на 30 процантаў. Дэвальвацыя зменшыла аўталяўна на столькі-ж процантаў вядоўнаму дзяржаўнаму запасаўчаванню і прывада курс франка ў адпаведнасць з пэнамі сусветнага рынку. Кабінет Блюма лічыць, што ў сувязі з гэтым мерапрыемствам значна павялічыцца экспарт, і стаяўшыя былі былі таннымі французскія тавары могуць больш паспяхова, чым да гэтага часу, канкураваць з замежнымі таварамі на сусветных рынках. Па разліках урада, павялічэнне экспарту ў сувязі з

павышэннем прывесці да ліквідацыі пазыўнасці гандлёвага балансу Францыі.

Неумоўна, дэвальвацыя франка часова аблітчае пляское эканамічнае і фінансавое становішча Францыі. Але гэта часовае аблітчанне ні ў якім выпадку не азначае сур'ёзнага адраўнення хворага дзяржаўнага арганізма французскай рэспублікі. Гэта не рашальнае лякарства, а толькі халодны кампрэс, які змяняе на некаторы час боль і тэмпературу.

Французская кампартыя выступіла ўвесь час супроць дэвальвацыі. Пры парламенцкім абмеркаванні ўрады дэкрэта яна заявіла, што паравейшаму не лічыць дэвальвацыю правільным сродкам

